

рāдно ю по почтēнно ѿчловѣка, той не токмъ
спорадъ душата, но ю спорадъ тѣлото за-
минъва сицкитѣ добытаци. Никой не може
да смысли по изрѣдно соуданіе ѿ чловѣка.
Всака нѣгова става има такважи сила ю
тѣлажи каквато ю кблкато ю тѣба: на при-
мѣръ палецъ є по тѣлѣ дрогитѣ праст и
ю краката по тѣлѣ рацкѣ, ю прѣча.

Богъ да дади намъ нѣкои ставы по дѣлѣ, но
єдана тѣхъ не є неполезна: защо аку
имахмы по єдина кракъ, не можахмы ходи
правы, или єдавамъ съ голѣма мѣка ѡѣхмы
да можемъ да пристапимъ: сасъ єдна рака,
не можахмы прави тѣлкожи работы, колькото
сасъ дѣлѣ: сасъ дѣлѣ душни чѣвамы ѿ врѣдѣ:
съ єдно ѿко можахмы глѣда, но зашто то
това чѣство є твардѣ изрѣдно ю полезно,
заради това имамъ дѣлѣ, шото аку нѣкакъ
са повреди єдно, да ѿстани намъ дрогото,
ю тай пакъ, токмъ съ него, да исполнамы
нашата потреба.

Чловѣцъ не са єднаквы, нити на лице,
нити на гласъ, нити на писмо, ю ѿ това
пакъ